

skuelig Taktik, som ikke kan dække over den almindelige Misfornøjelse, der er med denne Lov. Men jeg vil gerne benytte Lejligheden til at sige til den højtærede Indenrigsminister, at naar han her fra denne Talerstol tillod sig at paastaa, at det var Socialdemokraternes manglende Evne og Villie til at forhandle, som var Skyld i, at Loven ikke blev langt, langt bedre, saa er det ganske usandt, positivt urigtigt. Jeg kan ikke sige det klarere, men saaledes forholder det sig. Som Medlem af Udvalget — hvor hverken den højtærede Indenrigsminister eller det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg har haft Lejlighed til at følge Forhandlingerne — kan jeg sige, at der har vi høstet en ganske anden Opfattelse af den Maade, der blev forhandlet paa. Jeg kan sige det med faa Ord; det var nemlig kort og godt saadan, at vi sad som Tilskuere. Vi kunde faa Lov til at snakke, men man tog Forhandlingen som en, om end ørkesløs, saa dog nødvendig Forestilling. De Konservative blandede sig ikke meget i Debatten; de vidste paa Forhaand, at det var ikke her, det foregik, det var ganske andre Steder, Beslutningerne og Overenskomsterne vedrørende Arbejdsløshedslovens Indhold blev truffet. Jeg kan henvise til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, som under den førnævnte Debat for et Par Dage siden her paa denne Talerstol sagde: Med Hensyn til Forhandlingsvillien fra Venstres Side tror jeg sikkert, Socialdemokraterne kan give mig Ret i, at de i alt Fald ikke har mærket noget. Jeg tillod mig at sige „Hør“ til det ærede Medlems Ord, thi her traf han Sagen i Centrum. Vi har intet som helst mærket til denne Forhandlingsvillie fra Ministerens Side. Det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg skal jeg forbigaa, thi han har jo ikke haft en Døjt med denne Sag at gøre og er derfor ganske uden nogen som helst Adkomst til at tale om denne Sag.

Naar Ministeren endelig ved samme Lejlighed sagde, at vi Socialdemokrater var i Uoverensstemmelse med de praktiske Fagforeningsfolk — de vilde saa forfærdelig gerne danne Krisekasser, men den politiske Agitation fra vor Side havde afholdt dem derfra —, vil jeg gerne spørge den højtærede Minister: Tror han virkelig, at der er saa lidt Trit og Retning indenfor Arbejderklassen, at et Forbund som Smedenes straks et Par Dage efter vilde gaa i Gang med at oprette Krisekasser, hvis det var en almindelig hemmelig Parole, at man skulde modarbejde deres Oprettelse? Nej, nej! jeg kan

forsikre Ministeren om, at saa lidt Fodslag er der ikke hos os, og det er da ogsaa en fuldkommen urigtig Paastand. Den simple Grund til, at der ikke blev oprettet Krisekasser, er desværre denne ganske enkle, at der ikke er flere, der har Raad til det. Den er saa jævn og saa ligetil, denne Forklaring, at det næsten er mageløst, at selve Ministeren kan fremkomme med saadant noget, som han gjorde her. Han maa nemlig vide, hvordan Sagen forholder sig. Indenrigsministeren er jo ikke nogen Taabe, men tværtimod et skarpt Hoved. Han forstaar at sætte sig ind i sine Sager. Han driver naturligvis en Politik, som vi mener er fuldkommen forkastelig; det er en Sag for sig, men Hovedet er godt nok. Han maa derfor vide, hvordan Arbejdsløshedskassernes økonomiske Stilling er, og at den Forklaring, jeg her har givet, er den rigtige. Hvorfor vil han saa staa og spille Halløj med det hele? Ja, han har naturligvis den Grund, at han vil dølge sin Samvittighed overfor Kommunerne. Han stod ogsaa og formanede Arbejderne: Arbejderne maatte forstaa, at det gjaldt om at resignere, det gjaldt om at sætte Lønnen ned, for vi maatte jo alle spare her i dette Samfund, saaledes som det en Gang er ødelagt af visse Kredse her i Landet for en lang Aarrække; nu maatte vi alle være selvfornægtende og søge at klare os med det mindst mulige. Og i samme Stund, i samme Time sad man inde i Værelset her ved Siden af og kæmpede for at bevare Bierhvervene. Ministrene kæmpede og stred for disse Bierhverv som nogen Bulldog for sit Kødben.

Formanden: Det ærede Medlem bør anvende mere parlamentariske Udtryk.

Lundberg: Jeg maa sige, at der er System i Galskaben, det kan ikke nægtes. Og jeg opstiller det Spørgsmaal: Hvor er mon de konservative Vælgere her i Landet? Thi hele den Nedsikringspolitik, som navnlig har ramt Arbejdsløshedsloven haardt, har jo slet ikke det fjerneste med Parikronen at bestille. Hvis det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg her vil paastaa, at Nedsikringen paa Arbejdsløshedsloven staar i Forbindelse med Parikronen og det forandrede Prisniveau, saa vil det være den letteste Sag af Verden at tilbagevise ham.... (*Pinholt:* Saa gør det da!) Ja, det er det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg, som har Udspillet; saa skal jeg nok komme. Men hele denne Nedsikringsforestilling foregaar jo til Ære for Formueejerne. Vi hørte jo Statsministerens Trontale, som kort og godt gik